

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 659

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 18 iulie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
226. — Lege privind aplicarea unor tarife rutiere pe rețeaua de drumuri naționale din România	2–10
1.024. — Decret pentru promulgarea Legii privind aplicarea unor tarife rutiere pe rețeaua de drumuri naționale din România	10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 224 din 27 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative	11–16
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
291. — Decizie pentru desemnarea doamnei Ruxandra Ivan, consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, în calitate de coordonator național adjunct al Task-Force-ului interinstituțional pentru procesul de aderare la OCDE.....	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aplicarea unor tarife rutiere pe rețeaua de drumuri naționale din România**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează aplicarea tarifelor rutiere pe rețeaua de drumuri naționale din România, stabilite în funcție de perioada sau de distanța parcursă.

(2) Tarifele prevăzute la alin. (1) se aplică nediscriminatoriu, fără a se limita la motive legate de:

a) naționalitatea utilizatorului;

b) statul membru sau țara terță de stabilire a operatorului de transport;

c) statul membru sau țara terță de înmatriculare a vehiculului;

d) originea sau destinația operațiunii de transport.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *autorizare* — proces definit și gestionat de către Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere din România — S.A., denumită în continuare CNAIR, prin care un furnizor SETRE dobândește calitatea de furnizor SETRo, în condițiile prevăzute la art. 14 alin. (3);

b) *distribuitor* — persoană juridică română agreată de către CNAIR, în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi, precum și CNAIR și subunitățile acesteia, care încasează rovinietă și înregistrează informațiile în baza de date a SER;

c) *domeniu SETRE România* — rețeaua de drumuri naționale din România, cu excepția sectoarelor de drum național aflate în intravilanul municipiilor între indicatoarele de intrare/ieșire în/din acestea, pentru utilizarea căreia tariful de trecere datorat este colectat prin intermediul unui sistem de tarifare rutieră electronică;

d) *declarație privind TollRo* — set de informații pus la dispoziția CNAIR de către furnizorul SETRo într-un format agreat, care confirmă prezența unui vehicul în domeniul SETRE România;

e) *aplicație mobilă* — aplicație a CNAIR dezvoltată pentru sistemele de operare ale telefoanelor mobile și care utilizează funcția de localizare prin satelit a acestor dispozitive în scopul colectării, transferului și înregistrării în baza de date a STRR a informațiilor privind distanța parcursă pe domeniul SETRE România, de un anumit vehicul, pentru calculul și încasarea TollRo datorat pentru acesta;

f) *furnizor SETRo* — furnizor SETRE autorizat de CNAIR care, în baza contractului comercial încheiat cu aceasta, pune la dispoziția unui utilizator SETRo serviciul de tarifare rutieră electronică în cadrul domeniului SETRE România, încasează și virează TollRo către CNAIR;

g) *informații privind TollRo* — informații definite de CNAIR, necesare pentru stabilirea tarifului datorat pentru utilizarea unui vehicul pe domeniul SETRE România, în condițiile prevăzute la art. 14 alin. (3);

h) *mijloc tehnic* — echipament care, prin interfețe dedicate, permite verificarea în SER sau STRR, după caz, a achitării corespunzătoare a tarifului rutier pentru un anumit vehicul. Acesta poate fi: terminal de interogare a bazelor de date ale SER sau STRR privind achitarea corespunzătoare a rovinietei sau a TollRo pentru vehiculul verificat sau un sistem de camere video, care pot fi fixe sau mobile, cu rolul de a identifica numărul de înmatriculare al vehiculului, în vederea interogării automate a bazelor de date ale SER sau STRR privind achitarea corespunzătoare a rovinietei sau a TollRo pentru vehiculul verificat;

i) *neplata TollRo* — fapta ce constă în neîndeplinirea de către un utilizator al domeniului SETRE România a obligației de plată a TollRo datorat, astfel cum este prevăzută în prezenta lege;

j) *OBE* — set complet de componente hardware și software, astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) lit. k) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2022 privind interoperabilitatea sistemelor de tarifare rutieră electronică și facilitarea schimbului transfrontalier de informații cu privire la neplata tarifelor rutiere, aprobată prin Legea nr. 203/2022, cu modificările ulterioare;

k) *OBE invalid* — OBE declarat și introdus de furnizorul SETRo într-o listă specifică, în condițiile prezentei legi;

l) *rețeaua de drumuri naționale din România* — drumurile de interes național prevăzute la art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, administrate de CNAIR;

m) *rovinietă* — tariful de utilizare a cărui plată pentru un vehicul conferă dreptul de a folosi rețeaua de drumuri naționale din România prevăzută la lit. l), pe parcursul unei perioade date cu acest vehicul;

n) *sistem electronic rovinietă* — sistem informatic, denumit în continuare SER, ce permite înregistrarea în format electronic a informațiilor privind achitarea rovinietei, gestiunea datelor privind vehiculele pentru care aceasta a fost achitată, monitorizarea și controlul achitării rovinietei prin intermediul mijloacelor tehnice;

o) *STRR* — sistem de tarifare rutieră electronică din România care asigură colectarea TollRo, în care obligația utilizatorului de a plăti TollRo este declanșată și legată exclusiv de detectarea automată a prezenței vehiculului într-un anumit loc de pe domeniul SETRE România, prin comunicare la distanță cu OBE din vehicul, utilizând poziționarea prin satelit sau prin recunoașterea automată a numărului de înmatriculare al vehiculului; STRR asigură monitorizarea și controlul achitării tarifului prin intermediul mijloacelor tehnice;

p) *serviciu de tarifare rutieră electronică* — serviciu care permite unui utilizator ca, în baza unui contract unic, să utilizeze un vehicul în unul sau mai multe domenii SETRE;

q) *tarif de utilizare a infrastructurii* — tarif perceput în vederea recuperării costurilor infrastructurii prevăzute la lit. ff);

r) *tarif de trecere* — o anumită sumă plătită cu privire la un vehicul în funcție de distanța parcursă pe o anumită infrastructură și de tipul vehiculului și în conformitate cu clasa de emisii poluante (EURO), a cărei plată conferă respectivului vehicul dreptul de a utiliza infrastructurile și care cuprinde un tarif de utilizare a infrastructurii, un tarif bazat pe costurile externe;

s) *tarif de utilizare* — o anumită sumă a cărei plată conferă unui vehicul dreptul de a utiliza, pe parcursul unei perioade date, o anumită infrastructură rutieră;

ș) *tarif bazat pe costurile externe* — tarif perceput în vederea recuperării costurilor legate de poluarea atmosferică generată de trafic;

t) *tarif mediu ponderat de utilizare a infrastructurii* — venitul total provenit din tarifele de trecere pe o perioadă dată, împărțit la numărul de kilometri parcurși de vehicule pe o anumită rețea supusă tarifării în perioada respectivă, atât venitul, cât și kilometrii fiind calculați pentru vehiculele la care se aplică tarifele de trecere;

ț) *tarif rutier* — tariful definit conform art. 2 alin. (1) lit. t) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2022, aprobată prin Legea nr. 203/2022, cu modificările ulterioare, care este tarif de utilizare, tarif de trecere sau tarif de concesiune aplicat pe rețeaua prevăzută la lit. l);

u) *tarif de concesiune* — tarif de trecere perceput de un concesionar în cadrul unui contract de concesiune încheiat în conformitate cu prevederile Legii nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, cu modificările și completările ulterioare;

v) *tichet de rută* — înscrisul în formă electronică în sensul Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind înregistrarea în baza de date a STRR a informațiilor declarate de un utilizator în vederea achitării TollRo pentru un vehicul, corespunzătoare unei treceri pe domeniul SETRE România într-un anumit interval de timp, în funcție de MTMA și clasa de emisii poluante ale vehiculului;

w) *TollRo* — tariful de trecere, reprezentând o anumită sumă a cărei plată conferă dreptul de a utiliza cu acesta o anumită distanță între două puncte ale domeniului SETRE România, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”;

x) *tarif unitar* — tariful de trecere pe unitatea de kilometru stabilit pe categorii de drum în funcție de parametrii de clasificare ai vehiculului, în conformitate cu informațiile înscrise în certificatul de înmatriculare al acestuia, respectiv: masa totală maximă autorizată (MTMA) și încadrarea în clasa de emisii poluante (EURO);

y) *trecere* — parcurgerea cu un vehicul, o singură dată, într-un sens, a unei distanțe de pe un sector de drum care face parte din domeniul SETRE România;

z) *utilizator* — conducătorul vehiculului sau deținătorul vehiculului, respectiv persoana fizică sau juridică înscrisă în certificatul de înmatriculare, care are în proprietate sau care, după caz, poate folosi în baza unui drept legal acel vehicul și care utilizează rețeaua de drumuri naționale din România;

aa) *utilizator SETRo* — utilizator al domeniului SETRE România, persoană fizică sau juridică care a încheiat un contract cu un furnizor SETRo pentru a avea acces la serviciul de tarifare rutieră electronică pe domeniul SETRE România;

bb) *vehicul* — orice autovehicul rutier înmatriculat, având cel puțin două axe, sau un ansamblu format dintr-un autovehicul și semiremorcă ori remorcile tractate de acesta;

cc) *vehicul de transport persoane* — vehiculul conceput și construit pentru transportul de pasageri;

dd) *vehicul de transport marfă* — vehiculul conceput și construit pentru transportul de mărfuri ori pentru efectuarea de servicii sau lucrări;

ee) *vehicul mixt* — vehicul conceput și construit pentru transportul de persoane și marfă în compartimente separate;

ff) *costurile infrastructurii* — costurile legate de întreținerea anuală, costurile pentru reparații structurale semnificative și costurile de exploatare a rețelei de drumuri naționale din România;

gg) *costuri de întreținere anuale* — costurile anuale de întreținere și costurile periodice legate de repararea, consolidarea și execuția straturilor noi de îmbrăcăminte rutieră, pentru a garanta că nivelul funcționalității operaționale a rețelei de drumuri naționale din România se menține în timp;

hh) *reparații structurale semnificative* — reparațiile structurale ale rețelei de drumuri naționale din România, exclusiv acele reparații care nu mai sunt în prezent în beneficiul utilizatorilor rutieri;

ii) *costul poluării atmosferice generate de trafic* — costul prejudiciilor provocate sănătății umane și mediului de eliberarea în atmosferă de particule în suspensie și de precursori ai ozonului, precum NO_x și compușii organici volatili, în timpul funcționării unui vehicul;

jj) *costuri de exploatare* — costurile de operare, gestionare și tarifare, care includ toate costurile legate de punerea în aplicare, exploatarea și gestionarea infrastructurii și a sistemul de tarifare.

Art. 3. — (1) Tarifele de utilizare, tarifele de trecere și tarifele de concesiune nu pot fi impuse în același timp unui vehicul pentru utilizarea unui singur sector de drum care face parte din rețeaua de drumuri naționale din România.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pe sectoarele de drum care fac parte din rețeaua de drumuri naționale din România unde este perceput tariful de utilizare se poate aplica și tariful de trecere numai pentru utilizarea podurilor, tunelurilor și trecătorilor de munte.

(3) Tarifele prevăzute la alin. (1) sunt stabilite în lei.

(4) Quantumul tarifelor stabilite în lei se actualizează anual, în funcție de indicele prețurilor de consum (IPC) comunicat de către Institutul Național de Statistică pentru anul anterior.

(5) Aplicarea și colectarea tarifelor de utilizare și de trecere, precum și urmărirea plății acestora se fac în așa fel încât fluxul liber de trafic să fie perturbat cât se poate de puțin. În acest scop, metodele care permit utilizatorilor să plătească tarifele rutiere 24 de ore pe zi, utilizând toate mijloacele uzuale de plată, sunt stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(6) CNAIR monitorizează aplicarea și colectarea tarifelor de concesiune în conformitate cu prevederile contractelor de concesiune la care este parte.

CAPITOLUL II

Aplicarea rovinietei pe rețeaua de drumuri naționale din România

Art. 4. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, rovinieta se aplică tuturor categoriilor de vehicule înmatriculate care sunt folosite pe rețeaua definită la art. 2 lit. l), concepute și construite pentru:

a) transportul de persoane;

b) transportul de marfă cu masa totală maximă autorizată (MTMA) mai mică sau egală cu 3,5 tone.

(2) Rovinieta se aplică în funcție de:

- a) categoria vehiculului;
- b) clasa de emisii poluante (EURO);
- c) durata de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România. Durata de utilizare cuprinde durata de parcurs, precum și durata de staționare.

(3) Vehiculele de transport mixt se asimilează, din punctul de vedere al tarifului de utilizare, cu vehiculele de transport marfă.

Art. 5. — (1) Rovinieta se aplică pe rețeaua de drumuri naționale din România, cu excepția sectoarelor de drum național aflate în intravilanul municipiilor între indicatoarele de intrare/ieșire în/din acestea.

(2) Rovinieta se achită anterior utilizării rețelei de drumuri naționale din România și este structurată în funcție de durata de utilizare a acesteia, astfel: o zi, 10 zile, 30 de zile, 60 de zile și 12 luni. Tariful zilnic nu depășește 9% din tariful pentru 12 luni, tariful pe 10 zile nu depășește 12% din tariful pentru 12 luni, tariful pe 30 de zile nu depășește 19% din tariful pentru 12 luni, iar tariful pe 60 de zile nu depășește 30% din tariful pentru 12 luni.

(3) Achitarea și emiterea rovinietei pot fi realizate cu cel mult 30 de zile înainte de data de început a valabilității acesteia.

(4) Categoriile de vehicule și nivelul rovinietei se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

Art. 6. — (1) Rovinieta valabilă reprezintă înscrisul în formă electronică în sensul Legii nr. 455/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind înregistrarea în baza de date a SER a informațiilor privind achitarea tarifului de utilizare pentru un vehicul, corespunzătoare categoriei și clasei de emisii poluante a vehiculului, în conformitate cu prevederile ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii prevăzut la art. 5 alin. (4), a cărei perioadă de valabilitate cuprinde data și ora pentru care se efectuează verificarea.

(2) Responsabilitatea deținerii rovinietei valabile revine în exclusivitate utilizatorilor.

(3) În situația în care nu pot fi furnizate date privind încadrarea în clasa de emisii poluante, vehiculul se încadrează în clasa de emisii Euro 0.

(4) Perioada de valabilitate a rovinietei începe de la ora 0.00 a primei zile și expiră la ora 24.00 a ultimei zile din perioada pentru care a fost achitată.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), dacă ziua de început a perioadei de valabilitate a rovinietei este ziua în curs, valabilitatea acesteia începe la ora înregistrării informațiilor privind achitarea rovinietei în baza de date a SER și expiră la ora 24.00 a ultimei zile a duratei pentru care aceasta a fost achitată.

(6) CNAIR asigură accesul online al utilizatorilor la informațiile din baza de date a SER pentru verificarea valabilității rovinietei la data interogării.

Art. 7. — (1) Încasarea rovinietei, înregistrarea în baza de date a SER a informațiilor privind achitarea prevăzute la art. 6 alin. (1) furnizate de către solicitant și eliberarea documentelor care atestă plata și înregistrarea se fac de către distribuitori.

(2) Datele, modul de înregistrare a acestora în baza de date a SER și documentele care atestă plata tarifului de utilizare pentru un anumit vehicul se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 8. — (1) Cuantumul rovinietei se stabilește în lei.

(2) Achitarea rovinietei pentru anul în curs se face la nivelul actualizat în conformitate cu dispozițiile art. 3 alin. (4).

(3) În agențiile de control și încasare ale CNAIR din punctele de trecere a frontierei de stat a României, rovinieta se poate achita și în valute liber convertibile, cotate pe piața valutară, la

echivalentul tarifului exprimat în lei, la cursul de schimb valabil pentru prima zi a lunii octombrie, comunicat de Banca Centrală Europeană și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, curs aplicat începând cu data de 1 ianuarie a anului calendaristic următor.

Art. 9. — (1) Sunt exceptate de la plata rovinietei vehiculele:

a) deținute în proprietate sau, după caz, folosite în baza unui drept legal, conform datelor înscrise în certificatul de înmatriculare, de:

- (i) unitățile Ministerului Apărării Naționale;
- (ii) unitățile Ministerului Afacerilor Interne;
- (iii) unitățile Serviciului Român de Informații;
- (iv) unitățile Serviciului de Informații Externe;
- (v) unitățile Serviciului de Protecție și Pază;
- (vi) unitățile Serviciului de Telecomunicații Speciale;
- (vii) Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate acesteia;
- (viii) serviciile publice comunitare pentru situații de urgență, reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare;
- (ix) Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. și subunitățile acesteia;
- (x) Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier;
- (xi) Societatea Națională de Cruce Roșie din România;

b) prevăzute ca fiind exceptate prin acordurile și tratatele internaționale la care România este parte;

c) folosite în transportul public local de persoane prin servicii regulate;

d) autorizate pentru efectuarea transportului școlar;

e) tip ambulanță deținute de autorități/entități publice.

(2) Vehiculele prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (viii)—(xi) și lit. b)—e) sunt exceptate de la plata tarifului de utilizare numai dacă sunt înregistrate, ca vehicule exceptate, în baza de date a SER.

(3) Vehiculele prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (i)—(vii) sunt exceptate de la plata rovinietei numai dacă sunt marcate, de către Direcția generală permise de conducere și înmatriculări, în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate, ca exceptate de la plata tarifului de utilizare.

(4) Obligația de a solicita marcarea/eliminarea vehiculelor în/din Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate și, după caz, înscrierea/eliminarea în/din baza de date a SER revine deținătorilor acestora.

(5) Contravaloarea rovinietelor emise, pe baza solicitării transmise CNAIR de Ministerul Afacerilor Interne, prin Departamentul pentru Situații de Urgență, pentru vehiculele care efectuează transporturi în cadrul unor misiuni de protecție civilă sau misiuni umanitare pe teritoriul României sau care tranzitează România în acest scop, se decontează bianual către CNAIR de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, din sumele alocate de la bugetul de stat, prevăzute cu această destinație în legile bugetare anuale, pe baza situației transmise până la data de 15 a primei luni din fiecare semestru, pentru semestrul anterior.

(6) Solicitarea prevăzută la alin. (5) cuprinde lista numerelor de înmatriculare ale vehiculelor, însoțită de copii ale certificatelor

de înmatriculare ale acestora, precum și perioada de desfășurare a transporturilor pe teritoriul României.

(7) Contravaloarea rovinietelor emise pentru persoanele cu handicap, precum și însoțitorii sau, după caz, asistenții personali ai acestora, în baza prevederilor art. 28 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se decontează bianual către CNAIR de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, din sumele alocate de la bugetul de stat, prevăzute cu această destinație în legile bugetare anuale, pe baza situației transmise până la data de 15 a primei luni din fiecare semestru, pentru semestrul anterior.

(8) Documentele și condițiile necesare pentru exceptarea de la obligația de plată a rovinietei, conform prevederilor alin. (2) și (3), precum și procedura de emitere a rovinietelor pentru vehiculele prevăzute la alin. (5) se stabilesc prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului afacerilor interne.

Art. 10. — (1) În cazul schimbării utilizatorului vehiculului, rovinieta își păstrează valabilitatea.

(2) În cazul vehiculelor înmatriculate în România, la atribuirea unui alt număr de înmatriculare, rovinieta își păstrează valabilitatea. Direcția generală permise de conducere și înmatriculări asigură, pe bază de protocol, accesul zilnic al CNAIR la datele referitoare la schimbarea numerelor de înmatriculare din Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate.

(3) În cazul înmatriculării vehiculului într-o altă țară, rovinieta își păstrează valabilitatea numai în condițiile în care utilizatorul informează în scris CNAIR cu privire la schimbarea numărului de înmatriculare în vederea operării modificării în baza de date a SER.

(4) În cazul radierii din circulație a vehiculului, utilizatorului i se va returna de către CNAIR, la cererea scrisă a acestuia, contravaloarea rovinietei corespunzătoare perioadei de neutilizare.

(5) Documentele necesare și condițiile de efectuare a modificării prevăzute la alin. (3), precum și a returnării prevăzute la alin. (4) se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL III

Aplicarea TollRo pe rețeaua de drumuri naționale din România

Art. 11. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, pe domeniul SETRE România se introduce sistemul de tarifare rutieră electronică în România, denumit *STRR*.

(2) *STRR* este interoperabil cu sistemele de tarifare rutieră electronică din celelalte state membre ale UE prin intermediul SETRE, complementar *STRR*. *STRR* oferă utilizatorilor SETRo acces la SETRE.

Art. 12. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2026 se introduce TollRo care se aplică pe domeniul SETRE România, pentru toate vehiculele înmatriculate care sunt folosite pe acesta, concepute și construite pentru transportul de marfă cu masă totală maximă autorizată (MTMA) mai mare de 3,5 tone, și care se colectează prin *STRR*. Vehiculele de transport mixt se asimilează, din punctul de vedere al TollRo, cu vehiculele de transport marfă.

(2) TollRo se stabilește în funcție de:

a) tariful unitar; și

b) distanța parcursă pe un sector de drum din domeniul SETRE România exprimată în unități întregi de kilometri.

(3) TollRo se calculează prin înmulțirea tarifului unitar cu distanța parcursă.

(4) Categoriile și nivelul tarifului unitar se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(5) Tariful unitar cuprinde un tarif de utilizare a infrastructurii și un tarif bazat pe costuri externe care au la bază principiile recuperării costurilor infrastructurii, prevăzute la art. 2 lit. ff), și a celor legate de poluarea atmosferică generată de trafic, prevăzute la art. 2 lit. ii).

(6) Tariful unitar pentru un vehicul nu poate depăși cu mai mult de 100% tariful pentru vehiculul echivalent care respectă cele mai stricte standarde de emisii Euro.

(7) TollRo poate fi achitat:

a) în baza unui contract încheiat de un utilizator SETRo cu un furnizor SETRo;

b) în baza unui tichet de rută cu o singură trecere, emis prin intermediul aplicațiilor informatice interconectate cu *STRR*. Tichetul de rută se achită anterior efectuării trecerii;

c) prin aplicație mobilă pusă la dispoziția utilizatorilor, cu titlu gratuit, de CNAIR.

(8) Aplicația mobilă poate fi utilizată pentru vehiculele înmatriculate în România. Extinderea utilizării aplicației mobile pentru vehiculele înmatriculate în alte state se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(9) Termenii și condițiile achitării TollRo în modalitățile prevăzute la alin. (7) lit. b) și c), precum și cazurile și condițiile restituirii TollRo se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(10) TollRo se stabilește în lei.

(11) Achitarea TollRo pentru anul în curs se face la cursul actualizat în conformitate cu art. 3 alin. (4).

Art. 13. — (1) Sunt exceptate de la plata TollRo vehiculele:

a) deținute în proprietate sau, după caz, folosite în baza unui drept legal, conform datelor înscrise în certificatul de înmatriculare, de:

- (i) unitățile Ministerului Apărării Naționale;
- (ii) unitățile Ministerului Afacerilor Interne;
- (iii) unitățile Serviciului Român de Informații;
- (iv) unitățile Serviciului de Informații Externe;
- (v) unitățile Serviciului de Protecție și Pază;
- (vi) unitățile Serviciului de Telecomunicații Speciale;
- (vii) Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate acestora;
- (viii) serviciile publice comunitare pentru situații de urgență, reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 88/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare;
- (ix) Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. și subunitățile acesteia;
- (x) Societatea Națională de Cruce Roșie din România;

b) prevăzute ca fiind exceptate prin acordurile și tratatele internaționale la care România este parte.

(2) Vehiculele prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (viii)—(x) și lit. b) sunt exceptate de la plata TollRo numai dacă sunt înregistrate, ca vehicule exceptate, în baza de date a *STRR*.

(3) Vehiculele prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (i)—(vii) sunt exceptate de la plata TollRo numai dacă sunt marcate ca exceptate, de către Direcția generală permise de conducere și înmatriculări, în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate.

(4) Obligația de a solicita marcarea/eliminarea vehiculelor în/din Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate și, după caz, înscrierea/eliminarea în/din baza de date a STRR revine deținătorilor acestora.

(5) Convaloarea tichetelor de rută emise, pe baza solicitării transmise CNAIR de Ministerul Afacerilor Interne, prin Departamentul pentru Situații de Urgență, pentru vehiculele care efectuează transporturi în cadrul unor misiuni de protecție civilă sau misiuni umanitare pe teritoriul României sau care tranzitează România în acest scop, se virează bianual către CNAIR de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, din sumele alocate de la bugetul de stat, prevăzute cu această destinație în legile bugetare anuale, pe baza situației transmise până la data de 15 a primei luni din fiecare semestru, pentru semestrul anterior.

(6) Solicitarea prevăzută la alin. (5) cuprinde lista numerelor de înmatriculare ale vehiculelor, însoțită de copii de pe certificatele de înmatriculare ale acestora, traseul pe domeniul SETRE România, data de început și de sfârșit a deplasării.

(7) Tichetele de rută prevăzute la alin. (5) se eliberează de CNAIR.

(8) Documentele și condițiile necesare pentru exceptarea de la obligația de plată a TollRo, conform prevederilor alin. (2) și (3), precum și procedura de acordare a scutirii conform alin. (5) se stabilesc prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului afacerilor interne.

Art. 14. — (1) Se desemnează CNAIR ca entitate care percepe și încasează TollRo.

(2) CNAIR stabilește quantumul TollRo datorat și încasează suma aferentă:

a) de la furnizorul SETRo, pe baza declarațiilor privind TollRo transmise. Încasarea acestei sume de CNAIR se realizează independent de momentul efectuării plății acesteia între utilizator și furnizorul SETRo;

b) de la utilizatorul domeniului SETRE România, în baza datelor din tichetul de rută, înscrise în STRR;

c) de la utilizatorul domeniului SETRE România, în cazul utilizării aplicației prevăzute la art. 12 alin. (7) lit. c), în baza datelor colectate de la aceasta.

(3) CNAIR întocmește, publică și actualizează o declarație în care enunță condițiile aplicabile furnizorilor SETRE pentru accesul la domeniul SETRE România, inclusiv cele procedurale și comerciale, procedura de autorizare și informațiile privind TollRo, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(4) Obligațiile CNAIR, în calitate de entitate care percepe TollRo, sunt prevăzute la art. 6 și art. 14 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2022, aprobată prin Legea nr. 203/2022, cu modificările ulterioare.

Art. 15. — (1) Pentru serviciile de tarificare rutieră electronică prestate, furnizorii SETRo au dreptul la o remunerație stabilită în condițiile procedurale și comerciale menționate în declarația prevăzută la art. 14 alin. (3).

(2) Serviciile de tarificare rutieră electronică pe domeniul SETRE România utilizează OBE care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 3 alin. (3)—(5) și (7) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2022, aprobată prin Legea nr. 203/2022, cu modificările ulterioare.

(3) Serviciile de tarificare rutieră electronică pe domeniul SETRE România trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 2 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2022, aprobată prin Legea nr. 203/2022, cu modificările ulterioare.

(4) Furnizorii SETRo au obligația să respecte prevederile art. 5 alin. (1) sau, după caz, ale alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2022, aprobată prin Legea nr. 203/2022, cu modificările ulterioare.

(5) Furnizorul SETRo trebuie să întocmească liste cu OBE invalidate ale utilizatorilor săi și să le pună la dispoziția CNAIR, nefiind răspunzător pentru TollRo neachitat prin utilizarea acestor OBE.

Art. 16. — (1) Pentru utilizarea domeniului SETRE România, utilizatorii pot încheia contracte privind serviciile de tarificare rutieră electronică cu oricare furnizor SETRo, pot achiziționa tichete de rută sau pot utiliza aplicația mobilă.

(2) La semnarea unui contract cu un furnizor SETRo, utilizatorii au dreptul de a fi informați cu privire la metodele de plată acceptate și cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, la drepturile care decurg din legislația aplicabilă privind protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare.

(3) Plata TollRo către furnizorul SETRo se consideră a reprezenta achitarea obligațiilor de plată ale utilizatorului față de CNAIR.

Art. 17. — (1) Utilizatorii au obligația de achitare a TollRo, conform dispozițiilor prezentei legi, ale normelor metodologice de aplicare și ale ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii prevăzut la art. 12 alin. (4).

(2) În scopul achitării corespunzătoare a TollRo, utilizatorii SETRo au următoarele obligații:

a) să declare în mod corect datele privind utilizatorul și vehiculul, transmise furnizorilor SETRo, și parametrii variabili declarați;

b) să asigure funcționarea OBE pe toată durata circulației vehiculului pe domeniul SETRE România;

c) să folosească OBE în conformitate cu instrucțiunile furnizorului SETRo;

d) să seteze în OBE clasa de emisii Euro 0 în situația în care clasa de emisii nu este specificată în certificatul de înmatriculare al vehiculului;

e) să înregistreze imediat în OBE informațiile privind modificarea MTMA intervenită înainte sau în timpul utilizării unui sector de drum din domeniul SETRE România, astfel încât acesta să corespundă stării reale a vehiculului;

f) să nu permită continuarea deplasării vehiculului pe domeniul SETRE România, în cazul defectării sau deteriorării OBE care afectează buna funcționare a acestuia în timpul deplasării, în situația furtului, pierderii sau distrugerii OBE să anunțe de îndată furnizorul SETRo, în vederea invalidării OBE, și să urmeze instrucțiunile acestuia;

g) să plătească TollRo aferent utilizării de către o persoană neautorizată a unui OBE furat sau pierdut și care nu a fost notificat furnizorului SETRo, conform lit. f);

h) să notifice de îndată furnizorul SETRo în vederea recalculării TollRo, în situația în care constată după încheierea călătoriei o eroare privind declararea în setările OBE.

(3) În scopul achitării corespunzătoare a TollRo în baza tichetului de rută, utilizatorii domeniului SETRE România au următoarele obligații:

a) să declare în mod corect datele privind vehiculul, în conformitate cu informațiile înscrise în certificatul de înmatriculare al acestuia;

b) să identifice în mod unic trecerea prin stabilirea datei efectuării deplasării, a punctului de origine, a punctelor intermediare și a punctului de destinație a transportului;

c) să utilizeze trecerea în termen de 72 de ore de la data declarată conform lit. b). La expirarea acestui termen tichetul de rută își pierde valabilitatea, indiferent dacă traseul a fost parcurs integral sau parțial.

(4) În scopul achitării corespunzătoare a TollRo prin aplicația mobilă, utilizatorii domeniului SETRE România au următoarele obligații:

a) să declare în mod corect datele privind vehiculul, în conformitate cu informațiile înscrise în certificatul de înmatriculare al acestuia;

b) să utilizeze aplicația în conformitate cu termenii și condițiile acesteia;

c) să se asigure că dispozitivul mobil de la bord pe care rulează aplicația mobilă este în stare de funcțiune în timpul utilizării domeniului SETRE România, este conectat la internet și date mobile și are activă funcția de geolocalizare.

CAPITOLUL IV

Sancțiuni

Art. 18. — (1) Fapta de a circula fără rovinietă valabilă constituie contravenție continuă și se sancționează cu amendă.

(2) În scopul descurajării circulației fără rovinietă valabilă, amenda prevăzută la alin. (1) se stabilește între un minim, reprezentând dublul rovinietei pentru 12 luni, și un maxim, reprezentând de patru ori rovinietă pentru 12 luni.

(3) Cuantumul amenzii prevăzută la alin. (2) pentru circulația fără rovinietă valabilă se actualizează anual, în funcție de indicele prețurilor de consum (IPC) comunicat de către Institutul Național de Statistică pentru anul anterior.

(4) Constatarea contravențiilor se face prin intermediul mijloacelor tehnice, respectiv:

a) terminale de interogare, de către inspectorii din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, polițiștii rutieri din cadrul Poliției Române, personalul CNAIR care își desfășoară activitatea în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României și polițiștii de frontieră care își desfășoară activitatea în punctele de trecere a frontierei de stat;

b) sisteme de camere video pe rețeaua de drumuri naționale din România, de către personalul CNAIR.

(5) Personalul prevăzută la alin. (4) constată contravenția și încheie procesul-verbal de constatare a contravenției prin care aplică sancțiunea contravențională, făcând mențiune în acesta despre mijlocul tehnic utilizat.

(6) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii în conformitate cu alin. (4) lit. a) se fac pe loc, după identificarea contravenientului, respectiv a conducătorului auto.

(7) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii în conformitate cu alin. (4) lit. b) se fac în baza datelor de identificare obținute în mod automat, privind deținătorul vehiculului:

a) înmatriculat în România, obținute:

(i) de la Ministerul Afacerilor Interne — Direcția generală permise de conducere și înmatriculări. Datele persoanei sunt corelate cu datele furnizate de Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor din Ministerul Afacerilor Interne, în conformitate cu informațiile existente în Registrul național de evidență a persoanelor, în cazul persoanelor fizice;

(ii) de la Ministerul Afacerilor Interne — Direcția generală permise de conducere și înmatriculări, corelate cu datele furnizate de Ministerul Justiției — Oficiul Național al Registrului Comerțului, în cazul persoanelor juridice;

b) înmatriculat într-un alt stat membru al UE, pe baza datelor obținute de la Ministerul Afacerilor Interne — Direcția generală permise de conducere și înmatriculări, furnizate de punctele naționale de contact din celelalte state membre ale Uniunii Europene, cu privire la vehiculele înmatriculate și deținătorii acestora.

(8) Procesul-verbal de constatare a contravenției întocmit conform alin. (6) se încheie în prezența contravenientului, iar procesul-verbal de constatare a contravenției întocmit conform alin. (7) se încheie în lipsa contravenientului.

(9) În cazul vehiculelor înmatriculate în alte state, pentru procesele-verbale de constatare a contravenției pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, sunt aplicabile prevederile art. 61¹ alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(10) La propunerea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, prin hotărâre a Guvernului se pot stabili și alte categorii de agenți constatați.

(11) Pentru lipsa rovinietei valabile, procesul-verbal de constatare a contravenției se comunică contravenientului la data aplicării sancțiunii contravenționale constatate în conformitate cu prevederile alin. (6), iar pentru sancțiunile contravenționale constatate în conformitate cu prevederile alin. (7), procesul-verbal de constatare a contravenției se comunică contravenientului în termen de cel mult 2 luni de la data aplicării sancțiunii contravenționale. În intervalul de la data săvârșirii contravenției până la data comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a contravenției pentru lipsa rovinietei valabile pentru același vehicul.

(12) Aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 4 luni de la data săvârșirii faptei.

Art. 19. — (1) Controlul achitării corespunzătoare a TollRo se efectuează:

a) prin terminale de interogare, după oprirea vehiculului; sau

b) prin sisteme de camere video pe rețeaua de drumuri naționale din România, în regim automat.

(2) Controlul prevăzută la alin. (1) lit. a) se efectuează de către:

a) personalul CNAIR la punctele de trecere a frontierei;

b) inspectorii din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier;

c) polițiștii rutieri din cadrul Poliției Române și polițiștii de frontieră, care își desfășoară activitatea în punctele de trecere a frontierei de stat.

(3) Controlul prevăzută la alin. (1) lit. b) se efectuează pe tot domeniul SETRE România prin mijloace automate parte a STRR, de către personalul CNAIR desemnat în acest sens.

(4) În cazul în care a fost constatată neplata TollRo, utilizatorii au obligația de a plăti către CNAIR TollRo datorat.

(5) TollRo datorat este:

a) TollRo calculat în conformitate cu dispozițiile art. 12 alin. (3), în situația în care se poate stabili distanța parcursă pe domeniul SETRE România;

b) de 2.000 lei, în situația în care nu se poate stabili distanța parcursă pe domeniul SETRE România.

(6) TollRo prevăzută la alin. (5) lit. b) se aplică o singură dată într-un interval de 12 ore.

(7) La efectuarea controlului prin mijloace automate, în situația în care se constată că a avut loc o neplată a TollRo pentru un vehicul înmatriculat într-un stat membru al Uniunii Europene, CNAIR notifică deținătorului vehiculului, prin intermediul unei scrisori de informare, neplata, obligația de achitare a TollRo datorat, precum și a cheltuielilor administrative generate de notificare.

(8) În vederea notificării prevăzute la alin. (7), deținătorul vehiculului este identificat în conformitate cu prevederile art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2022, aprobată prin Legea nr. 203/2022, cu modificările ulterioare.

(9) Pentru vehiculele înmatriculate în România, datele de identificare ale persoanei fizice sau juridice, deținător al vehiculului, sunt corelate cu datele obținute în mod automat de la:

a) Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor din Ministerul Afacerilor Interne, în conformitate cu informațiile existente în Registrul național de evidență a persoanelor, în cazul persoanelor fizice;

b) Ministerul Justiției — Oficiul Național al Registrului Comerțului, în cazul persoanelor juridice.

(10) În cazul prevăzut la alin. (9), dacă se constată diferențe față de datele obținute conform alin. (8), prevalează datele obținute conform prevederilor alin. (9).

(11) Scrisoarea de informare prevăzută la alin. (7) cuprinde cel puțin informații privind numărul de înmatriculare al vehiculului pentru care a constatat neplata, categoria și configurația acestuia, locul, data și ora neplății TollRo, sumele datorate, prevederile legale care reglementează aplicarea TollRo, consecințele juridice ale neplății pe teritoriul României în conformitate cu legislația aplicabilă, dreptul la o cale de atac și, după caz, date privind dispozitivul utilizat pentru constatarea neplății TollRo.

(12) Forma și conținutul scrisorii de informare stabilite în conformitate cu modelul prevăzut în anexa II la Directiva 2019/520 a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2019 privind interoperabilitatea sistemelor de taxare rutieră electronică și facilitarea schimbului transfrontalier de informații cu privire la neplata taxelor rutiere în cadrul Uniunii, cu modificările ulterioare, se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, cel târziu cu o lună înainte de lansarea operațională a STRR.

(13) Scrisoarea de informare prevăzută la alin. (7) se transmite în scris, prin poștă cu confirmare de primire la adresa de domiciliu/sediul deținătorului vehiculului, așa cum acestea sunt obținute automat în conformitate cu prevederile art. 19 din Ordonanței Guvernului nr. 8/2022, aprobată prin Legea nr. 203/2022, cu modificările ulterioare, în una dintre limbile oficiale ale statului membru de înmatriculare a vehiculului.

(14) Plata sumelor datorate comunicate prin scrisoarea de informare prevăzută la alin. (7) se efectuează în termen de 72 de ore de la primirea acesteia. Plata se consideră efectuată la momentul creditării contului CNAIR cu suma datorată.

(15) Plata efectuată conform alin. (14) pune capăt neplății și oricăror sancțiuni ulterioare împotriva deținătorului vehiculului.

(16) Neplata TollRo datorat în termenul prevăzut la alin. (14) constituie contravenție și se sancționează cu amendă contravențională. În cazul TollRo contravenția nu este continuă.

(17) În scopul descurajării neplății TollRo, amenda prevăzută la alin. (16) se stabilește după cum urmează:

a) între un minim, reprezentând de 10 ori cuantumul TollRo datorat, și un maxim, reprezentând de 20 de ori cuantumul TollRo

datorat, în situația în care se poate stabili distanța parcursă pe domeniul SETRE România;

b) 5.000 lei, în situația în care nu se poate stabili distanța parcursă pe domeniul SETRE România.

(18) La efectuarea controlului prin oprirea vehiculului, în situația în care se constată că a avut loc o neplată a TollRo, personalul prevăzut la alin. (2) notifică conducătorul, după identificarea acestuia, prin intermediul unei înștiințări de plată, cu privire la obligativitatea achitării TollRo datorat, stabilit conform alin. (5).

(19) Forma și conținutul înștiințării de plată se stabilesc și se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(20) Înștiințarea de plată cuprinde informații referitoare la numărul de înmatriculare al vehiculului pentru care a constatat neplata, locul, data și ora constatării neplății TollRo, cuantumul TollRo datorat, contul în care se achită, prevederile legale care reglementează aplicarea TollRo, consecințele juridice ale neplății pe teritoriul României în conformitate cu legislația aplicabilă.

(21) În situația prevăzută la alin. (18), TollRo datorat se plătește pe loc prin mijloace electronice în contul indicat în înștiințarea de plată.

(22) În cazul refuzului conducătorului vehiculului de a achita TollRo datorat, personalul prevăzut la alin. (2) face mențiune despre aceasta în înștiințarea de plată, constată contravenția, stabilește amenda în cuantumul prevăzut la alin. (17) și încheie, pe loc, procesul-verbal de contravenție pe numele acestuia.

(23) În cazul vehiculelor înmatriculate în alte state, pentru procesele-verbale de constatare a contravenției pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, sunt aplicabile prevederile art. 611 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 20. — (1) Contravențiilor prevăzute la art. 18 și 19 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul contravențiilor cu domiciliul sau sediul în România, plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se introduce la judecătoria pe a cărei rază teritorială contravenientul domiciliază sau își are sediul.

(3) Sumele încasate în urma aplicării de către CNAIR a rovinietei și a TollRo se constituie venit la dispoziția acesteia și vor fi utilizate pentru proiectarea, repararea, administrarea, întreținerea, exploatarea și modernizarea drumurilor de interes național, investiții în transportul sustenabil, precum și pentru garantarea și rambursarea creditelor externe și interne contractate în acest scop, inclusiv pentru plăți în numele autorității publice contractante, ca urmare a obligațiilor asumate în cadrul contractelor de parteneriat public-privat în sectorul drumurilor naționale și autostrăzilor.

(4) Sumele provenite din amenzi aplicate conform prezentei legi se fac venit integral la:

a) bugetul de stat, în cazul persoanelor juridice române și străine, precum și în cazul persoanelor fizice fără domiciliu în România;

b) bugetele locale ale unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale în care contravenientul își are domiciliul, în cazul persoanelor fizice române.

Art. 21. — În scopul furnizării datelor conform art. 18 alin. (7) și art. 19 alin. (9), Ministerul Afacerilor Interne, prin Direcția generală permise de conducere și înmatriculări și Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor, Ministerul Justiției, prin Oficiul Național al Registrului Comerțului, și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin CNAIR, încheie protocoale de colaborare, în termen de 45 de zile de la data aprobării formei și conținutului scrisorii de informare și a înștiințării, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (12) și (19).

CAPITOLUL V

Protecția datelor cu caracter personal

Art. 22. — (1) În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, prelucrarea datelor cu caracter personal se realizează în condițiile și cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679, ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare, ale Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 363/2018 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării, urmăririi penale și combaterii infracțiunilor sau al executării pedepselor, măsurilor educative și de siguranță, precum și privind libera circulație a acestor date.

(2) Termenul de stocare pentru datele prelucrate este de 5 ani. Termenul începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care datele au fost colectate.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 23. — Medierea între CNAIR ca entitate desemnată să perceapă TollRo și furnizorii SETRo cu care aceasta are încheiate contracte sau cu care se află în negocieri pentru încheierea unor astfel de contracte se realizează de către organismul de conciliere, instituit în conformitate cu prevederile art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2022, aprobată prin Legea nr. 203/2022, cu modificările ulterioare.

Art. 24. — (1) Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă de la data de 1 ianuarie 2026.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, rovinietele emise în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, își încetează valabilitatea.

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, peajele emise în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, și neutilizate își încetează valabilitatea.

(4) Pentru rovinietele și peajele prevăzute la alin. (2) și (3), CNAIR restituie, la solicitarea scrisă a utilizatorului, sumele

reprezentând contravaloarea rovinietei, corespunzătoare perioadei de neutilizare, și contravaloarea peajelor neutilizate.

(5) Restituirea sumelor prevăzute la alin. (4) se realizează în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 25. — (1) Până la data de 31 martie 2025, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii elaborează normele metodologice de aplicare care se aprobă prin ordin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Până la data de 31 martie 2025, ministrul transporturilor și infrastructurii emite ordinele prevăzute la art. 5 alin. (4), art. 12 alin. (4) și la art. 19 alin. (12) și (19), care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Până la data de 1 ianuarie 2025, ministrul transporturilor și infrastructurii și ministrul afacerilor interne emit ordinul comun prevăzut la art. 9 alin. (8) și art. 13 alin. (8), care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 26. — Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 8/2022, aprobată prin Legea nr. 203/2022, cu modificările ulterioare.

Art. 27. — (1) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii comunică Comisiei Europene cu cel puțin 6 luni înainte de punerea în aplicare a unui nou sistem de tarificare a utilizării infrastructurii și/sau a unui sistem de tarificare bazat pe recuperarea costurilor externe prevăzute de prezenta lege:

a) pentru alte sisteme de tarificare decât cele care implică tarifele de concesiune:

- (i) valorile unitare și alți parametri folosiți la calcularea diferitelor elemente de cost ale infrastructurii;
- (ii) informații privind vehiculele reglementate prin sistemele de tarificare și întinderea geografică a rețelei sau a părții rețelei, folosită pentru calculul fiecărui cost, și proporția din costurile pe care intenționează să le recupereze;
- (iii) informații privind principalele caracteristici ale sistemului de tarificare rutieră electronică, inclusiv privind interoperabilitatea;

b) pentru sistemele de tarificare care implică tarife de concesiune:

- (i) contractele de concesiune sau modificările importante ale acestor contracte;
- (ii) costurile infrastructurii, prevăzute la art. 2 lit. ff), traficul prognozat defalcat pe tipul de vehicule, nivelurile preconizate pentru tarifele aplicate și extinderea geografică a rețelei reglementate de contractul de concesiune, pe care concedentul a fundamentat avizul de concesiune.

(2) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii desemnează un reprezentant și un reprezentant supleant în scopul asigurării participării la comitetul constituit în baza art. 9c din Directiva 1999/62/CE din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, cu modificările și completările ulterioare, pentru asistarea Comisiei Europene în conformitate cu art. 4—5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

Art. 28. — (1) Până la data de 25 martie 2025 și ulterior o dată la 5 ani, CNAIR publică online un raport cu privire la rovinietă și TollRo.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) cuprinde informații cu privire la:

a) rovinietă, rețeaua de drumuri naționale din România prevăzută la art. 2 lit. l) și categoriile de vehicule vizate, excepții și scutiri de la obligația de plată;

b) TollRo, tariful unitar, domeniul SETRE România și categoriile de vehicule vizate, excepții și scutiri de la obligația de plată;

c) tariful bazat pe costurile externe perceput, categoriile de vehicule și categoriile de drum;

d) tariful mediu ponderat de utilizare a infrastructurii și veniturile totale obținute în urma aplicării acestuia;

e) veniturile totale obținute în urma aplicării tarifului bazat pe costurile externe;

f) veniturile totale obținute în urma aplicării rovinietei și a TollRo;

g) utilizarea veniturilor și modul în care această utilizare a permis CNAIR să îndeplinească obiectivele menționate la art. 20 alin. (3);

h) evoluția ponderii vehiculelor care aparțin diferitelor clase de emisii pe domeniul SETRE România.

Art. 29. — (1) Aplicarea rovinietei și TollRo de către CNAIR, conform dispozițiilor prezentei legi, se realizează începând cu data de 1 ianuarie 2026.

(2) Achitarea și emiterea rovinietei pot fi realizate cu cel mult 30 de zile înainte de data de 1 ianuarie 2026.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, exceptarea vehiculelor istorice de la obligația de plată a rovinietă și a tarifului

de trecere, stabilită în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, încetează. CNAIR elimină în mod automat vehiculele istorice care au fost exceptate din baza de date a Sistemului informatic de emitere, gestiune, monitorizare și control al rovinietei cu vehicule exceptate.

★

Prezenta lege transpune:

a) prevederile art. 1 pct. 2, 3, 5, 12, pct. 14 lit. (a), lit. (b) și lit. (c), pct. 18 și 21 din Directiva nr. 362/2022 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 februarie 2022 de modificare a Directivelor 1999/62/CE, 1999/37/CE și (UE) 2019/520, în ceea ce privește taxarea vehiculelor pentru utilizarea anumitor infrastructuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 69 din 4 martie 2022;

b) Directiva Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene 1999/62/CE din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene, seria L, nr. 187/42 din 20 iulie 1999, numai în ceea ce privește tarifarea utilizării infrastructurii de transport rutier, și Directiva 2011/76/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2011 de modificare a Directivei 1999/62/CE de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 14 iulie 2023.
Nr. 226.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aplicarea unor tarife rutiere pe rețeaua de drumuri naționale din România

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aplicarea unor tarife rutiere pe rețeaua de drumuri naționale din România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2023.
Nr. 1.024.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 224**

din 27 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, excepție ridicată de Societatea C&C Tuning Drive Car — S.R.L. din comuna Domnești, satul Domnești, județul Ilfov, în Dosarul nr. 3.403/93/2018 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 474D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 953D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, excepție ridicată de Societatea Magnus Trust — S.R.L. din București în Dosarul nr. 36.793/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 953D/2019 la Dosarul nr. 474D/2019, care este primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că: prin dispozițiile criticate este instituit un criteriu obiectiv, în sensul stabilirii unui procent de 50% din valoarea creanțelor bugetare pentru cererea de deschidere a procedurii de insolvență atunci când aceasta este introdusă de debitor; măsura se circumscrie scopului avut în vedere de legiuitorul delegat care a introdus soluția legislativă criticată în Legea nr. 85/2014 și este menită să evite afectarea mediului concurențial prin folosirea procedurilor de insolvență de către debitorii în scop abuziv; condiția specială impusă prin dispozițiile criticate este nediscriminatorie, fiind aplicabilă tuturor debitorilor aflați în ipoteza prevăzută de norma legală indicată; situația creditorilor nu este afectată, întrucât oricare dintre aceștia poate să solicite deschiderea procedurii insolvenței, indiferent de cuantumul datoriilor bugetare ale creditorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

6. Prin încheierile din 20 februarie 2019 și 4 aprilie 2019, pronunțate în dosarele nr. 3.403/93/2018 și nr. 36.793/3/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență**, excepție ridicată de Societatea C&C Tuning Drive Car — S.R.L. din comuna Domnești, satul Domnești, județul Ilfov, și de Societatea Magnus Trust — S.R.L. din București în cauze întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 85/2014.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate sunt adoptate cu nerespectarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), deoarece: încalcă principiul securității juridice; intră în contradicție cu alte norme imperative care țin de substanța procedurilor de insolvență prevăzute de Legea nr. 85/2014, coroborată cu Codul de procedură fiscală și cu Codul penal; nu sunt clare și previzibile și, prin urmare, generează confuzie. În acest sens sunt indicate, exemplificativ, normele care stabilesc scopul procedurii insolvenței, principiile fundamentale ale acesteia, obligația debitorului insolvent de a se adresa instanței judecătorești în cazul în care se află în stare de insolvență și dreptul corelativ de a face o asemenea cerere cu bună-credință, precum și prevederile care fac referire la procedura generală a insolvenței sau la procedura accelerată de judecată a acestei cereri și la suspendarea acțiunilor judiciare sau extrajudiciare ca efect al deschiderii procedurii, atragerea răspunderii patrimoniale a organelor de conducere pentru exercitarea cu rea-credință a obligațiilor aferente mandatului și care vor răspunde solidar pentru creanțele bugetare datorate de către debitoare, bancruta simplă etc., context în care sunt menționate și prevederile art. 240 din Codul penal, arătându-se că nu se poate determina dacă norma criticată conduce la o dezincriminare a infracțiunii prevăzute de acest articol sau o circumstanțiere a textului penal ce incriminează bancruta simplă. Astfel, cu excepția normei criticate, toate prevederile ce reglementează procedura insolvenței sunt edictate în considerarea caracterului de necesitate a deschiderii acestei proceduri cu celeritate în situația în care debitorul se află în incapacitate de plată, fiind instituită chiar obligația acestuia de a solicita de urgență deschiderea procedurii. De asemenea, Ghidul legislativ UNCITRAL în materia insolvenței recunoaște dreptul debitorului de a apela voluntar la procedura insolvenței chiar de la primele dificultăți ale unei societăți.

8. Se apreciază că sunt încălcate dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât prin normele criticate se instituie un tratament discriminatoriu între debitorii aflați în situația descrisă în art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, și cei care nu au datorii fiscale substanțiale prin

raportare la cuantumul total al acestor creanțe. Astfel, debitorii din prima categorie așteaptă demersurile organului fiscal, în timp ce ceilalți au dreptul de a apela la procedura insolvenței, iar inegalitatea de tratament este redusă la un simplu procent, fără nicio semnificație în ceea ce privește necesitatea de a recupera creanțele bugetare sau blocarea unui eventual abuz al debitorilor. Creditorul bugetar este și privilegiat în mod nejustificat față de ceilalți creditori, putându-se îndestula prin executarea silită, în detrimentul celorlalți creditori, iar deschiderea procedurii insolvenței este lăsată la libera sa alegere, fără să fie supus vreunei sancțiuni sau să fie ținut de un anumit termen, context în care, dimpotrivă, norma criticată creează premisele creșterii datoriilor la bugetul de stat, în special, prin adăugarea unor dobânzi și penalități și, în general, prin crearea unei stări de imprevizibilitate în circuitul economic, stare care afectează în mod negativ bugetul de stat.

9. De asemenea, se învederează că sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 20, ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 53, coroborate cu prevederile art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât instituirea unui prag alternativ al creanțelor pentru introducerea de către debitor a cererii de deschidere a procedurii de insolvență, atunci când există creanțe bugetare, este discriminatorie pentru participanții la procedura insolvenței și creează efecte economice negative asupra participanților la procedură prin perpetuarea stării de dificultate în care se află societățile în cauză, starea de insolvență atrăgând, implicit, insolvența unor furnizori de servicii sau produse, ceea ce va diminua chiar încasările bugetare; restrângerea dreptului de a formula o cerere de insolvență ca urmare a impunerii condițiilor stipulate la art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, reprezintă o veritabilă restrângere a exercițiului unor drepturi, fără să fie îndeplinite condițiile în care poate avea loc o asemenea procedură; debitorului ce intră sub incidența normelor criticate îi este îngădit accesul liber la justiție, starea acestuia fiind lăsată la libera apreciere a organului fiscal și putând fi prelungită la nesfârșit, întrucât lipsește un termen previzibil și rezonabil în care se poate formula cerere de deschidere a procedurii de insolvență; îngădirea dreptului debitorului de a urma voluntar procedura insolvenței nu este justificată prin prisma ipotezelor prevăzute de dispozițiile constituționale privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă** opinează că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, întrucât: în ceea ce privește obligația debitorului insolvent de a se adresa instanței, instituirea unei norme de excepție ce nu permite debitorilor aflați într-o situație particulară să obțină, la cererea lor, deschiderea procedurii insolvenței nu încalcă principiul egalității în fața legii, deoarece legiuitorul a avut în vedere un procent de 50% din valoarea creanțelor tocmai pentru a stabili un criteriu obiectiv de delimitare a domeniului de aplicare și tocmai în scopul de a institui un tratament nediferențiat pentru toți debitorii aflați în aceeași situație juridică; în ceea ce privește egalitatea creditorilor în fața legii, aceasta nu este afectată, întrucât, ca efect al normei criticate, creditorul bugetar nu primește drepturi sau garanții suplimentare în procedură, iar ceilalți creditori ai debitorului pot solicita, în aceleași condiții, deschiderea procedurii împotriva debitorului, indiferent de situația datoriilor bugetare ale acestuia; îngădirea dreptului de acces la justiție al debitorului este justificată de ipoteza apărării drepturilor și intereselor cetățenilor prevăzută de art. 53 alin. (1) din Constituție și, astfel cum se arată atât în expunerea de motive, cât și în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 88/2018, legiuitorul a urmărit evitarea afectării mediului concurențial prin folosirea abuzivă a procedurilor insolvenței de către debitori, cu scopul de a se sustrage de la plata sumelor datorate bugetului general consolidat, măsura legislativă putând fi justificată prin necesitatea asigurării unui tratament egal față de ceilalți participanți la activitatea economică, ce aleg să își îndeplinească obligațiile de plată a datoriilor bugetare, limitând avantajele pe care un participant la activitatea economică le-ar putea obține din neplata datoriilor către bugetul de stat.

11. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 2 octombrie 2018, care au următorul cuprins: „(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile au următoarele semnificații: [...] 72. valoarea-prag reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvență. Valoarea-prag este de 40.000 lei atât pentru creditori, cât și pentru debitori, inclusiv pentru cererile formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru creanțe de altă natură decât cele salariale, iar pentru salariați este de 6 salarii medii brute pe economie/salariat. Când cererea de deschidere a procedurii de insolvență este introdusă de debitor, cuantumul creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului.”

15. Curtea observă că, ulterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, dispozițiile legale criticate au fost modificate prin Legea nr. 113/2020 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 8 iulie 2020, nemaifiind păstrată soluția legislativă criticată. Însă, având în vedere situația cauzelor în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, respectiv faptul că acestea au fost soluționate sub imperiul normelor criticate, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, instanța de contencios constituțional urmează să analizeze prevederile legale criticate cu care a fost sesizată, astfel cum și-au produs efectele în cauză. Așadar, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale în forma avută înainte de modificarea acestora prin actul normativ anterferit, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018.

16. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, în componenta privind calitatea legii, coroborat cu principiul securității juridice, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt menționate prevederile art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 fac parte din titlul preliminar, capitolul II — *Principiile fundamentale ale procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență. Definiții*, secțiunea 2: *Definiții*, iar noțiunea de valoare-prag este definită drept cuantumul minim al creanței pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvență. Valoarea-prag, în prezent, este de 50.000 lei atât pentru creditori, cât și pentru debitori, inclusiv pentru cererile formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru creanțe de altă natură decât cele salariale, iar pentru salariați este de 6 salarii medii brute pe economie/salariat (în forma inițială a legii, valoarea-prag era de 40.000 lei).

18. În ceea ce privește soluția legislativă criticată în prezenta cauză, Curtea învederează că, astfel cum s-a arătat și la obiectul excepției de neconstituționalitate, art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 a fost completat cu o nouă teză prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, care introduce o nouă condiție, respectiv atunci când cererea de deschidere a procedurii de insolvență este introdusă de debitor, cuantumul creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului. Raportat la cauza de față, se constată că autoarele excepției de neconstituționalitate critică faptul că nu pot cere deschiderea procedurii insolvenței atunci când creanțele bugetare reprezintă mai mult de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului.

19. Față de această împrejurare, Curtea reține că dispozițiile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, concretizat, spre exemplu, prin Decizia nr. 381 din 5 iulie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.203 din 14 decembrie 2022, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, Curtea analizând pe fond excepția de neconstituționalitate, având în vedere că prevederile legale criticate cu care a fost sesizată în respectiva cauză și-au produs efectele, cauza aflată pe rolul instanței judecătorești fiind soluționată, iar nu suspendată, și ale cărei considerente sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

20. Curtea remarcă faptul că prevederile legale criticate au fost introduse, potrivit preambulului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018, ținând seama de necesitatea adoptării unor măsuri menite să evite afectarea mediului concurențial prin folosirea procedurilor insolvenței în mod abuziv de către unii debitori care utilizează mecanismele reglementate de legea insolvenței cu scopul de a se sustrage de la plata sumelor datorate bugetului general consolidat. Prin același preambul s-a arătat că necesitatea adoptării ordonanței de urgență menționate a avut în vedere faptul că eficientizarea procedurilor de insolvență și îmbunătățirea protecției drepturilor creditorilor contribuie în mod substanțial la îmbunătățirea climatului de afaceri, creând astfel premisele pentru redresarea afacerilor viabile și recuperarea mai rapidă a creanțelor, inclusiv a celor

bugetare, fiind în concordanță atât cu interesul bugetar, cât și cu interesul economico-social general al României.

21. Astfel, garantarea drepturilor operatorilor economici debitori nu poate aduce prejudicii creanțelor statului, respectiv creanțelor bugetare. Art. 2 din Legea nr. 85/2014 prevede că scopul acestei legi este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului, cu acordarea, atunci când este posibil, a șansei de redresare a activității acestuia. În aceste condiții, configurarea și conținutul procedurilor de insolvență se realizează prin lege, inclusiv termenele și procedurile care vizează achitarea datoriilor și a creanțelor curente, iar, în contextul dat, criteriul folosit de legiuitor apare ca fiind unul obiectiv și rezonabil. Prin urmare, limitarea prin prevederile legale criticate a exercițiului unor drepturi ale debitorilor care nu și-au exercitat voluntar obligațiile de plată apare ca justificată cu prilejul desfășurării procedurii insolvenței ce urmărește tocmai acoperirea pasivului acestora prin satisfacerea creanțelor statului, inclusiv a celor bugetare.

22. De altfel, Curtea învederează că în cadrul raporturilor juridice dintre stat, în calitate de creditor, și contribuabil, în calitate de debitor al obligației fiscale, cele două părți nu se situează pe poziții de egalitate, între ele existând o legătură de subordonare în favoarea statului, pe baza unui regim de drept public (Decizia nr. 248 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2010). Or, dispozițiile legale criticate reprezintă tocmai expresia și consecința unui astfel de raport juridic. De asemenea, prin decizia precitată Curtea a constatat că existența unei obligații exprese a fiecărui cetățean de a contribui prin impozite și taxe la cheltuielile publice, prevăzută la art. 56 alin. (1) din Constituție, și a unei obligații a statului de a proteja interesele naționale în activitatea financiară, conform art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, este justificată de necesitatea asigurării certitudinii în constituirea ritmică a resurselor financiare ale statului. Astfel, este în afară de orice îndoială că încasarea impozitelor și a taxelor constituie sursa principală de venituri a statului, fiind una dintre expresiile cele mai evidente ale apărării intereselor naționale pe plan financiar. Numai dacă dispune de aceste resurse bugetare, statul va fi în măsură să își îndeplinească obligațiile sale față de cetățeni și operatorii economici, care au fost stabilite în art. 135 alin. (2) lit. a) și b) din Constituție.

23. În ceea ce privește dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia „*în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, Curtea, având în vedere dezvoltarea jurisprudențială în materie, constată că acestea cuprind anumite exigențe ce țin de principiul legalității, de calitatea legii (căreia i se subsumează claritatea, precizia, previzibilitatea și accesibilitatea legii), de principiul securității juridice, precum și de valorificarea în condiții optime a drepturilor și a libertăților fundamentale (a se vedea Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 68). În jurisprudența sa, Curtea a stabilit că cerința de claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează, iar accesibilitatea, din punct de vedere formal, are în vedere aducerea la cunoștința publică a actelor normative de rang infraconstituțional și a intrării în vigoare a acestora, care se realizează prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, paragrafele 16—20 și 26). Referitor la principiul securității raporturilor juridice, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, odată ce statul

adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență rezonabile, pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiecții de drept vizați de măsurile de aplicare a acestei soluții (Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în *Cauza Păduraru împotriva României*, paragraful 92; Hotărârea din 6 decembrie 2007, pronunțată în *Cauza Beian împotriva României*, paragraful 33).

24. Raportând considerentele de principiu referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție mai sus enunțate la normele deduse controlului de constituționalitate, se constată că textele criticate se circumscriu condițiilor impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta privind calitatea legii, coroborată cu principiul securității raporturilor juridice, și dezvoltate pe cale jurisprudenciale, deoarece: (i) au un scop bine determinat, astfel cum s-a arătat mai sus; (ii) au un conținut clar și previzibil, întrucât definesc noțiunea de valoare-prag și menționează care este cuantumul creanțelor pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvență; (iii) sunt aduse la cunoștința subiecților ce cad sub incidența acestora prin publicarea actului normativ în discuție în Monitorul Oficial al României, Partea I; (iv) de principiu, Legea nr. 85/2014, prin conținutul său, are aplicabilitate în funcție de evoluția situației juridice a societății care este sau ar putea să intre sub incidența procedurilor insolvenței și de dinamica legislativă în materie care poate evolua, ținând seama de interesele naționale în activitatea economică, financiară și valutară și de protecția concurenței loiale. Prin urmare, nu se poate reține pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în componentele antereferte.

25. Referitor la principiul egalității în drepturi, menționat în susținerea excepției de neconstituționalitate, printr-o jurisprudență constantă, Curtea a statuat că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Ca urmare, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 23). Principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, încălcarea principiului egalității și nediscriminării existând atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (Decizia nr. 20 din 24 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 10 aprilie 2002). Nesocotirea principiului egalității are drept consecință neconstituționalitatea discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea acestuia. Curtea Constituțională a mai stabilit că discriminarea se bazează pe noțiunea de „excludere de la un drept” (Decizia nr. 62 din 21 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 25 februarie 1994), iar remediul constituțional specific în cazul constatării neconstituționalității discriminării îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului (Decizia nr. 685 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 11 iulie 2012). În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în aplicarea prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoge, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în *Cauza Marckx împotriva Belgiei*, Hotărârea din 13 noiembrie 2007, pronunțată în *Cauza D.H. și alții împotriva Republicii Cehe*, paragraful 175, Hotărârea din

29 aprilie 2008, pronunțată în *Cauza Burden împotriva Regatului Unit*, paragraful 60, Hotărârea din 16 martie 2010, pronunțată în *Cauza Carson și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 61). Raportând considerentele de principiu mai sus enunțate la textul dedus controlului de constituționalitate, Curtea observă că, în cazul de față, prevederile legale criticate se aplică tuturor debitorilor aflați în aceeași situație juridică, astfel încât încălcarea principiului egalității în fața legii nu poate fi reținută.

26. În ceea ce privește dispozițiile art. 21 alin. (1)–(3) din Constituție, Curtea observă că accesul la justiție nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse de legiuitor. Stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, acesta presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului să instituie regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Aceste condiționări nu pot fi însă acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. Prin urmare, limitările aduse dreptului fundamental sunt admisibile doar în măsura în care vizează un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta (Decizia nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005), legiuitorul fiind ținut să aducă anumite limitări orientându-se după principiul *est modus in rebus*, respectiv să fie preocupat ca exigențele instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu pună sub semnul întrebării însăși existența dreptului (Decizia nr. 39 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 12 martie 2004).

27. Aplicând considerentele de principiu în privința stabilirii anumitor condiții de formă și de fond impuse de legiuitor prin textele criticate, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție, Curtea constată că legiuitorul nu a afectat dreptul de acces liber la justiție prin faptul că a instituit interdicția de a cere deschiderea procedurii insolvenței atunci când creanțele bugetare reprezintă mai mult de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului. De altfel, nu se poate recunoaște un interes legitim atunci când printr-o acțiune introdusă debitorul ar urmări, în fapt, fraudarea intereselor bugetare ale statului.

28. În ceea ce privește menționarea normelor constituționale care consacră dreptul de proprietate privată, Curtea a reținut că prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție garantează dreptul de proprietate și creanțele asupra statului, iar conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, Curtea a statuat că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul are competența de a stabili cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat (Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004).

29. De asemenea, potrivit art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Dispozițiile menționate nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru reglementarea folosirii bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții sau a amenzilor. Totodată, și jurisprudența Curții (Comisiei) Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Decizia din 10 martie 1981, pronunțată în Cauza *X împotriva Belgiei*, este în sensul că procedurile legale instituite în materia insolvenței, de principiu, nu reprezintă o privare de proprietate asupra bunurilor, ci o măsură de control al folosirii acestora, în concordanță cu interesul general, potrivit art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Hotărârea din 17 iulie 2003, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Luordo împotriva Italiei*, paragraful 67).

30. Prin urmare, în virtutea prevederilor constituționale și convenționale, de principiu, statele au o anumită marjă de apreciere cu privire la adoptarea legilor pe care le consideră necesare pentru reglementarea procedurilor de recuperare a creanțelor bugetare și de stabilire a procedurilor insolvenței, cărora li se circumscriu și prevederile criticate în prezenta cauză.

31. De altfel, orice ingerință în dreptul de proprietate poate fi justificată numai de o cauză de utilitate publică sau de un interes general. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut constant că, datorită unei cunoașteri directe a propriei societăți și a necesităților acesteia, autoritățile naționale se află, în principiu, într-o poziție mai adecvată decât instanța internațională pentru a stabili ce anume este „de utilitate publică”. În consecință, în cadrul mecanismului de protecție creat de Convenție, este de competența acestora să se pronunțe primele cu privire la existența unei probleme de interes general. Prin urmare, autoritățile naționale beneficiază, în această privință, de o anumită marjă de apreciere, ca și în alte domenii asupra cărora funcționează garanțiile Convenției. În plus, noțiunea de „utilitate publică” este o noțiune amplă în sine. Considerând normal ca legiuitorul să dispună de o mare libertate în conducerea unei politici economice și sociale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului respectă modul în care acesta percepe imperatiile „utilității publice”, cu excepția cazului în care raționamentul său se dovedește în mod vădit lipsit de orice temei rezonabil [Hotărârea din 12 februarie 2003, pronunțată în Cauza *Zvolský și Zvolská împotriva Republicii Cehe*, paragraful 67, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României* (cererile nr. 44.232/11 și 44.605/11), paragraful 19].

32. Totodată, astfel cum a statuat și instanța europeană, o măsură care reprezintă o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor trebuie să păstreze un „echilibru just” între cerințele de interes general ale comunității și imperatiile apărării drepturilor fundamentale ale individului. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat de orice măsură prin care o persoană este privată de proprietatea sa. Curtea, controlând totodată respectarea acestei cerințe, îi recunoaște statului o largă marjă de apreciere atât în a alege modalitățile de punere în aplicare, cât și în a hotărî dacă consecințele acestora sunt motivate, în interesul general, de preocuparea de a atinge obiectivul legii în cauză [Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României* (cererile nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11), paragraful 20].

33. Curtea Constituțională mai menționează că dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, potrivit cărora statul are

obligația să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, se traduc prin obligația constituțională a statului de a veghea la protejarea intereselor sus-menționate în vederea asigurării stabilității sale economice și financiare (Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011). În continuare, Curtea a statuat că drepturile fundamentale consacrate prin Constituție nu au o existență abstractă, ele exercitându-se în corelare și coroborare cu celelalte prevederi constituționale. Această interdependență funcțională determină atât cadrul în care aceste drepturi se exercită, cât și conținutul lor material concret. A nu lua în considerare prevederile art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție ar echivala cu convertirea unor drepturi esențialmente normative de natură constituțională în concepte filosofice abstracte. Prin urmare, drepturile fundamentale sunt influențate de principiile de bază care călăuzesc însăși existența statului, iar conținutul lor normativ ține cont de această situație. Desigur, numai Curtea Constituțională este competentă să aprecieze asupra acestui conținut, întrucât este garantul supremației Constituției și unica autoritate de jurisdicție constituțională din România [a se vedea, în acest sens, art. 142 alin. (1) din Constituție, precum și art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992]. De asemenea, conținutul drepturilor și libertăților fundamentale astfel stabilit determină însuși nivelul de protecție pe care Constituția îl garantează acestora. Astfel, în cazul de față, rațiunea pe care actul normativ se întemeiază face ca reglementarea legală dedusă controlului de constituționalitate să ofere cadrul juridic necesar protejării intereselor naționale în activitatea economică și financiară, în concordanță cu exigența prevăzută de art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 272 din 23 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 4 septembrie 2013).

34. În ceea ce privește mențiunile autoarelor excepției de neconstituționalitate, potrivit cărora administratorii statuari, debitorul persoană fizică ori reprezentantul legal al persoanei juridice debitoare ar putea intra sub incidența altor norme și ar putea fi supuși unor sancțiuni de ordin fiscal și/sau penal, Curtea reține că, atât timp cât au făcut demersurile prevăzute, dar și permise de lege, aceștia nu sunt supuși sancțiunilor invocate. De asemenea, în ceea ce privește referirile la diversele sancțiuni posibil a fi aplicate, Curtea apreciază că acestea reprezintă chestiuni care țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești. De altfel, un debitor nu ar putea fi sancționat din moment ce chiar ipoteza legii îi interzice să formuleze cererea de deschidere a procedurii insolvenței (Decizia nr. 381 din 5 iulie 2022, precitată, paragrafele 38 și 42).

35. În ceea ce privește dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, nefiind aplicabilă ipoteza prevăzută de normele constituționale invocate, deoarece prevederile criticate nu reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale (Decizia nr. 267 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 25 august 2020) în sensul prevăzut de textul constituțional, ci definesc noțiunea de valoare-prag a creanțelor pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvență.

36. Față de cele prezentate, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, în raport cu prevederile constituționale și convenționale menționate în susținerea acesteia, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

37. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea C&C Tuning Drive Car — S.R.L. din comuna Domnești, satul Domnești, județul Ilfov, și de Societatea Magnus Trust — S.R.L. din București în dosarele nr. 3.403/93/2018 și nr. 36.793/3/2018 ale Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și constată că dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru desemnarea doamnei Ruxandra Ivan, consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, în calitate de coordonator național adjunct al Task-Force-ului interinstituțional pentru procesul de aderare la OCDE

Având în vedere prevederile art. 3 alin. (3) din Decizia prim-ministrului nr. 481/2022 privind înființarea, organizarea și atribuțiile Comitetului național pentru aderarea României la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Ruxandra Ivan, consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, este desemnată în calitate de coordonator național adjunct al Task-Force-ului interinstituțional pentru procesul de aderare la OCDE.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 18 iulie 2023.
Nr. 291.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 473527